

ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ОДЯГУ

Навчальний процес підготовки студентів спеціальності 015.00 Професійна освіта (Дизайн) передбачає залучення студентів до творчого процесу створення моделей одягу. Спершу майбутні фахівці з дизайну вивчають основи дизайну (знайомляться з композицією, методами проектування та моделювання), дизайн одягу (досліджують та аналізують роботи відомих дизайнерів одягу), а на заняттях з дизайн-практикуму студенти пробують реалізувати свої творчі пошуки. Проектування нових моделей одягу складний та багато етапний процес.

Модні образи завжди приваблювали жінок. Всі ми любимо красиво одягатися, а одягатися модно – ще більше, тому знаменитим дизайнерам доводиться постійно створювати все нові і нові колекції, щоб завоювати нашу прихильність.

Колекція – це серія моделей певного або різного призначення, побудована на основі єдиного рішення, стилю, конструкції, базової форми, структури матеріалу. Колекції поділяються за призначенням на: перспективні, які втілюють ідею моди на майбутній сезон (колекції високої моди провідних будинків моди та колекцій прет-а-порте); промислові колекції, які впроваджуються для промислового ринку (колекції для масового випуску у великому обсязі та розмірному ряді); авторські колекції, які відображають творчі можливості модельєра (колекції високої моди і колекції прет-а-порте); спеціальні колекції (колекції вживаного одягу) [1].

Для створення колекції необхідно пройти кілька етапів. Розглянемо, наприклад, етапи роботи К. Діора над створенням колекції.

Перший етап має назву «студія». На цьому етапі створюються первинні нариси силуетних форм на основі методу асоціацій, розробляються ескізи моделей; обговорюються майбутні кроки у створенні колекції, обираються остаточні ескізи та допрацьовуються; створення макетів моделей.

Другий етап моделювання називають «майстерня». Цей етап включає створення, розробку плану колекції. Підбір тканини та манекенниць. Пошиття моделей, примірки та підбір аксесуарів.

Третій етап носить назву «салон». Він включає роботу над постановкою показу, оформлення самого показу, режисуру та порядок показу. Завершальним етапом є проведення рекламної кампанії, що включає виставки з метою отримання замовлення [2].

Результатом вивчення навчальної дисципліни «дизайн-практикум з конструювання та моделювання одягу» є проектування колекції одягу. Джерелом натхнення для майбутньої колекції було обрано стилістичні рішення епохи модерн та німого кіно. В результаті науково та творчого пошуку була здійснена розробка колекції одягу, присвяченої зірці німого кіно початку ХХ століття, знаменитій полтавчанці Вірі Холодній [3].

Крім головних етапів створення колекції було застосовано декілька додаткових етапів, які дали змогу віднайти стилістичне рішення та загальну концепцію колекції. Першим кроком було пройдено дослідницький етап, який дав чітке уявлення про моду початку ХХ століття.

Другим кроком було здійснено аналітичне дослідження, яке допомогло виділити головні ознаки джерела натхнення. Для суконь епохи модерну притаманні: суцільнокроєні сукні в стилі “неогрек” або “неокласицизм”; вирізи були глибокими: квадратні, круглі або V-подібні; часто використовували коротку або довгу туніку; спідниці виготовляли у вигляді драпірованих, довжина максимальна або до підйому ноги; приталений силует та розширена спідниця донизу складала основу форми виробу;

вечірні сукні зазвичай склалися з одного предмета чи мали туніку або накидку; кольорова гама наповнена блідо-сірими, зеленими, болотними, білими, блідо-жовтими і тепло-трав'яними тонами; для повсякденних одягу використовувалися льон, оксамит і шерсть.

Одним з початкових етапів у роботі над майбутніми образами є робота над ескізуванням. На цьому етапі народжуються начерки майбутніх костюмів і варіанти передачі основного джерела натхнення. Ми змогли зобразити нову форму костюма, яка здатна донести глядачам задум і образ форми костюма. Представлений стиль, модерн, вдало підкреслює витонченість, романтичність та загадковість жіночої статі. Головна ідея – розкрити красу жінки, яка представлена у вигляді квітки, що окриляє, дарує «повітряність» і легкість образу. Із тканин було використано атлас, шифон, оксамит, гіпюр, різноманітні шовки. Використовується поєднання драпірованих спідниць, великих поясів-бантів, мережива та вишивка. Популярні на той час об'ємні рукава відображені в сукнях, блузках і жакетах. Всі моделі приталеного силуету, доповнюються пишною або звуженою донизу спідницею. Аксесуарами слугували елегантні капелюшки, пір'я та яскраві прикраси.

При проектуванні колекції застосовували засоби композиційної побудови моделей та сучасні методи проектування та моделювання одягу.

Метод асоціацій та аналогій полягає в активізації та використанні асоціативного мислення людини для створення свіжих ідей і пропозицій шляхом зіставлення досліджуваного явища з подібними. До методів асоціацій та аналогій можна віднести метод фокальних об'єктів, синектика, метод низки випадковостей та асоціацій.

Метод фокальних об'єктів – спосіб проектування нового виробу шляхом приєднання до вихідного об'єкту ознак інших об'єктів. Такий підхід дає змогу відкрити зовсім нові елементи у художньому моделюванні одягу, насамперед у випадках модернізації.

Зміст методу синектики полягає у поєднанні різнорідних і цілком не відповідних один одному елементів. На практиці використовуються різні прийоми і принципи, зокрема мозкового штурму, методу аналогій та асоціацій для створення нових елементів одягу [4].

Розвиток асоціативного мислення дизайнера проявляється в перетворенні та зіставленні предметних, абстрактних і психологічних асоціацій в один об'єкт. Асоціативне мислення в творчому процесі дуже важливо. У процесі створення асоціацій відкриваються нові неординарні зв'язки, які слід поєднати з елементами оточуючого середовища, минулим і актуальним досвідом особистості студента. Здатність майбутнього дизайнера до такого мислення є основою творчості, яка створює результат асоціативних уявлень про предмети та явища реального світу, відтворюючи їх в пам'яті.

Метод асоціацій, у даному випадку, буде засновуватися на прикладі моди початку ХХ століття. Стиль цих років описано у попередніх розділах. Увесь загальний образ кожної моделі колекції, що проектується в науковій роботі, побудований за принципом контрасту кольору чи фактур. У колекції присутня симетричність більшої кількості моделей, але асиметричні елементи теж займають чільне місце серед костюмів.

Отже, використання методів асоціацій та аналогій є одним із ефективних методів. Сучасні дизайнери одягу часто користуються простими евристичними прийомами, що дозволяють їм відкривати нові форми одягу та розширювати діапазон конструктивних елементів одягу. Використання найрізноманітніших евристичних методів дозволяє майбутньому дизайнеру проявити свою ініціативу, розвинути логіку мислення, розкрити його творчі здібності, які сприятимуть формуванню новим навичкам та вмінням у художньому моделюванні одягу професійного напрямку.

Використання даних методів є ефективним засобом проектування нових колекцій та дозволяє залучити студентів до творчого пошуку й спробувати реалізувати свій творчий потенціал, застосовуючи традиційні й сучасні методи проектування.

Список використаної літератури

1. Проектування художніх систем одягу URL: http://dn.khnu.km.ua/dn/k_default.aspx?M=k0144&T=07&lng=1&st=0 (дата звернення 12.11.2020).
2. Проектування художньої системи «колекція» URL: <http://www.edudirect.net/sopids-1583-21.html> (дата звернення 15.11.2020).
3. Королева німого кіно: феномен Віри Холодної URL: <https://poltava.to/news/4235/> (дата звернення 15.11.2020).
4. Славінська А. Л. Основи модульного проектування одягу: монографія. Хмельницький : ХНУ, 2007. 167 с.

Олена КНЯЗЄВА

ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Аналіз науково-педагогічних та методичних праць виявив, що проектно-технологічна компетентність є особистісним новоутворенням, характерним для випускників технічних спеціальностей. Однак, для викладачів професійного навчання ця здатність є обов'язковим компонентом професійно-педагогічної діяльності, оскільки навчання у професійно-технічних навчальних закладах спрямовано на підготовку фахівців робітничих професій масового виробництва, а зміст навчання побудований за принципом політехнізму та техніко-технологізму.

Підготовка фахівців технічних спеціальностей у вищому педагогічному навчальному закладі базується на поєднанні педагогічних технологій з науково-виробничими та інноваційними, що створює належні умови для формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів.

Теоретичний аналіз прогресивної педагогічної думки дозволив виявити, що формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання проявляється через групи закономірностей: обумовленості, становлення, розвитку, актуалізації та результативності.

Закономірність обумовленості визначає, що процес формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання обумовлено ціннісно-змістовим відношенням до професійної освіти, самоосвіти та інженерно-педагогічної діяльності. Процес формування визначається досвідом соціальної, освітньої, наукової та виробничої діяльності викладачів професійно-технічних навчальних закладів. Обумовлюється суб'єкт-суб'єктивним характером відношень як в освітньо-науковому, так і в навчально-виробничому процесах підготовки професіоналів, а також інноваційним підходом до педагогічних проектів, технологій та змісту освітніх програм, що реалізують проектно-технологічну підготовку.

Закономірність становлення розглядає процес формування проектно-технологічної компетентності майбутніх викладачів професійного навчання як феномен професійного становлення особистості й виявляється її ключовим моментом. Проектно-технологічна компетентність викладача базується на індивідуальних здібностях та особистісних якостях майбутніх викладачів, залежить від якості навчальної роботи студентів та рівня сформованості всіх складових проектно-технологічної компетентності, що розвиваються в умовах динамічних навчально-виробничих відносин під час